

Klasik aktu oslavil jubileum

Sedmdesátiny fotografa Miloše Vojíře připomíná výstava Ohlédnutí v hradecké galerii Na Hradě

Hradec Králové - Kdy se může o umělci říct, že je klasik? Třeba když jeho práce okamžitě rozpoznáme, aniž bychom hledali popisku, a když se ocitne v učebnici. Avšak nejen to činí z fotografa Miloše Vojíře, pokračovatele skvělé aktové školy Miloslava Stibora a Tarase Kuščínského, klasika východočeského aktu. Královéhradecký rodák letos 1. ledna oslavil sedmdesátku a - byť se tomu bránil - dočkal se coby jubilant velké výstavy.

Dnes v 17 hodin začne ve sloupovém sále galerie Na Hradě, kterou spravuje hradecká lékařská fakulta, výstava příznačně nazvaná Ohlédnutí.

Průřez tvorbou

„Nově otevřená hradecká galerie Na Hradě mi nabídla možnost výstavy, a tak jsme se domluvili na lednu, v němž jsem oslavil sedmdesát let. Je to okamžik bilancování a ohlédnutí se, zda člověk zanechal alespoň malou stopu v tom, co celý život dělal. Trochu se mi nechtělo vystavovat tak brzy po výstavě v Celebrisu, ale kolegové z Unie výtvarných umělců mne přesvědčili a napomohlo tomu i jubileum. Samozřejmě půjde o průřez mou tvorbou,“ říká Miloš Vojíř, kterého potěšilo, že se k narozeninám dočkal milé události.

„Vypadá to, jako by to bylo načasované, ale jde čistě o náhodu. Velkou radostí pro mne bylo, že jsem byl nominován mezi třiatřacet fotografů, kteří v knize Naučte se fotografovat kreativně akt předvedou svoji tvorbu. A být mezi takovými autory, jako jsou Vano, Saudek, Kuščínský, Sejkot či Drtikol a další, je pro mne velkou ctí. Co si jako autor mohu více přát? Jsou to samozřejmě krásné pocity, ale ty vždycky trvají jen chvíli a jde se dál. Jedno přání bych ale měl: abych ve zdraví mohl dál dělat to, co mne baví, naplňuje i uspokojuje, a abych se o své pocity a o setkání s krásou mohl dělit s dalšími lidmi,“ říká fotograf, který prožil dvě manželství, ale aktu zůstal věrný už přes čtyřicet let. „Myslím, že to je opravdová věrnost tématu,“ podotýká Vojíř. Na fotografiích nedá dopustit: „Já mám pocit, že mě baví čím dál tím víc. Je prostě fantastická! Mám pocit, že dokud budu dý-

AKTY MILOŠE VOJÍŘE. Snímek vlevo pochází z roku 1966, druhý akt vznikl v roce 2005.

REPRO: MF DNES

chat, chodit, budu vidět a udržím se na nohou, tak to budu dělat. Nikdy jsem se jí nenasytil!“

Hra světla a stínů

Fotograf ze staré školy, který absolvoval na sedmdesát samostatných a přes osmdesát společných výstav, se vyhýbá otevřené erotice. Hrou světla a stínu citlivě přibližuje něžnost a krásu ženského těla. Jako by přes objektív připíjel tajemství, křehkosti, svůdnosti a přitažlivosti. Už v 70. letech sbíral ceny u nás i v zahraničí.

Jeho akty, které samozřejmě dráždily komunistické strážce mravnosti, doprovázely řadu publikací, objevují se i v časopisech. Podle odborníků Vojířovy černobílé snímky působí „po erotickém výbuchu v roce 1990 jako balzám“, sám autor tvrdí, že „akt je dobrý, když se líbí ženám“.

Miloš Vojíř často a rád pomáhá mladším kolegům i amatérům. „Mnohokrát jsem to již fikal a myslím si to stále: Mladí fotografové přijdou, že by chtěli fotografováním rychle vydělat peníze. A já jim na to říkám: Tak to na to jdete úplně špatně. Je potřeba

tu věc hodně dělat a mít ji rád. Když ji budete mít rádi, tak ji budete - s největší pravděpodobností - dělat dobře. A když ji budete dělat dobře, tak i ty peníze přijdou. Ale jakmile tím pořadím zamícháte, tak už to není ono. Ta správná cesta trvá dlouho. Známe lidi, kteří si vozili cizí časopisy, které v té době nebyly k sehnání, a opajcovali vše i s chlupama, a pak to vydávali za své dílo. Lidé okolo byli nadšeni, jak je to dokonalé - já však toho člověka přistihl, jak vše epidiaskopem promítá na zeď, obkresluje, a viděl jsem pak úplně stejnou realizaci. Rychle

vydělal peníze a v té chvíli byl mistr. Taková práce by mne však neuspokojovala. Jsem šťastný člověk, protože peníze pro mne nejsou na prvním místě, i když je bohužel potřebujeme. První je uspokojení a radost z práce a dobrý pocit z odvedeného výsledku. Jestliže to přinese i peníze, tak je to příjemné - ale obráceně? Podvést to? To se může vrátit jako bumerang,“ uvedl fotograf při bilančním rozhovoru v listopadovém vydání časopisu PhotoART. Výstava Ohlédnutí potrvá do konce února.

PETR MAREČEK